

רע"פ 2841/17 - חיפה כימיקלים בע"מ נגד עיריית חיפה, היועץ המשפטי לממשלה, התאחדות התעשיינים בישראל, צלול- עמותה לאיכות הסביבה

בבית המשפט העליון

רע"פ 2841/17

לפני:
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

המערערת: חיפה כימיקלים בע"מ

נגד

המשיבים:
1. עיריית חיפה
2. היועץ המשפטי לממשלה
3. התאחדות התעשיינים בישראל
4. צלול- עמותה לאיכות הסביבה

הודעה מטעם המערערת מתאריך 29.05.2017;
תגובה מטעם המשיבה 1 מתאריך 01.06.2017
להודעת המערערת מתאריך 29.05.2017; הודעה
ובקשה דחופה מטעם המערערת מתאריך
01.06.2017 להבהיר את החלטת בית המשפט
מתאריך 28.05.2017; בקשה דחופה מטעם המשיב 2
מתאריך 01.06.2017 להבהרת החלטת בית המשפט
מתאריך 28.05.2017; תגובה מטעם המשיבה 4
מתאריך 02.06.2017 להודעת המערערת והמשיב 2
מתאריך 01.06.2017

עו"ד יוסף בנקל; עו"ד אלי כהן; עו"ד יורם ראב"ד
עו"ד ענבל בן-ארי; עו"ד ויליאם שוקייר; עו"ד ימית
קליין
עו"ד אבישי קראוס; עו"ד ד"ר יובל רויטמן
עו"ד אריה נייגר; עו"ד שלו בראנץ
עו"ד חיה ארז; עו"ד חגי קלעי; עו"ד אוהד רוזן

בשם המערערות:
בשם המשיבה 1:
בשם המשיב 2:
בשם המשיבה 3:
בשם המשיבה 4:

החלטה

השופט ח' מלצר:

1. על יסוד החלטתנו מתאריך 28.05.2017 (להלן גם: ההחלטה) – המערערות הודיעה בתאריך 29.05.2017 כי היא מתחייבת לעמוד בכל תנאי ההחלטה וכי היא החלה בניסיונות לאתר אניה (או אניות) באגן הים התיכון, אשר ניתן לייבא באמצעותן אמוניה לאלתר. עוד מסרה המערערות באותה הודעה שלאחר איתור אניה מתאימה כאמור – היא תודיע על כך לגופי המדינה הרלבנטיים ולבית המשפט ותפעל על פי הנחיותיהם.
2. עיריית חיפה הגיבה בתאריך 01.06.2017 להודעה הנ"ל, מטעם המערערות, והסבה את תשומת הלב כי על פי הבנתה – מכוח ההחלטה על המערערות היה להתחייב באופן מפורש למילוי התנאים המצטברים הבאים:
(א) המערערות לא תגיש כל בקשה נוספת למילוי המיכל, כמשמעו בהחלטה (להלן: המיכל).
(ב) המערערות תרוקן את המיכל סופית (עד כלות) בהתאם לאישורים שינתנו לה – לא יאוחר מתאריך 31.07.2017.
3. בתאריך 01.06.2017 הגישה המערערות הודעה ובקשה דחופה להבהיר את ההחלטה ובגדרה עתרה למעשה לביטול שתי ההתחייבויות הנ"ל שנדרשו הימנה במסגרתה, וזאת בסתירה להצהרתה מתאריך 29.05.2017 כי היא מתחייבת לעמוד בכל תנאי ההחלטה ללא יוצא מן הכלל ולקיימם ככתבם וכלשונם. במסגרת זו היא טענה (בניגוד למסמכים קודמים ולתצהירים שהמציאה) כי גם אם לא תתווסף כמות כלשהי של אמוניה למיכל (שבו מצויים כיום כ-340 טון אמוניה מתחת לקו ספיקת המשאבות) – אין כל דרך לרוקן את המיכל לחלוטין עד לתאריך 31.07.2017 (מטעמים טכניים שנעוצים בשיקולי בטיחות). עמדה חדשה זו לא נתמכה בתצהיר, או בחוות דעת מומחה. מעבר לכך המערערות הודיעה שמאחר שבימים אלה נדונות על ידי "המנחה הלאומי" חלופות שונות, הרי שיתכן ויידרש שימוש מוגבל במיכל גם לאחר ה-31.07.2017, ולכן היא גרסה שאין ביכולתה להתחייב שלא תגיש בקשה נוספת למילוי המיכל.
4. בא-כוח המשיב 2 הגיש גם הוא בתאריך 01.06.2017 בקשה דחופה להבהרת ההחלטה, ובמסגרתה הובעה בפועל תמיכה בבקשות הנ"ל של המערערות, והתבקש כי יובהר שבתאריך 31.07.2017 יעמוד המיכל אך בקו אי-ספיקת המשאבות ורק לאחר מכן יחל הליך הריקון הסופי של המיכל – בהתאם להוראות ומסגרות הזמן שייקבעו לענין זה (ע"י הרשויות המוסמכות – תוספת שלנו – הח"מ) ובכפוף להחלטה שיפוטית אחרת, ככל שתינתן.
5. בתאריך 02.06.2017 הוגשה תגובה מטעם המשיבה 4, בגדרה הובעה התנגדות להבהרות המוצעות ע"י עמוד 2

המערערת ומטעם המשיב 2. במסגרת התגובה האמורה הודגש, בין היתר, כי על פי החלטת בית המשפט המחוזי הנכבד - היה על המשרד להגנת הסביבה לאשר את התכנית לריקון מלא ומוחלט של המיכל עד לא יאוחר מתאריך 20.05.2017, ומסתבר כי פעולה זו לא הושלמה.

6. לאחר עיון בפניות ובתגובות שבכותרת הנ"ל - **אין בידינו להיעתר לבקשות של המערערת ושל המשיב 2.** למעשה מדובר בבקשות **לשינוי** ההחלטה ולא **להבהרתה**. נציין עוד כי החלטתנו מתאריך 28.05.2017 באה לאחר בדיקת מכלול החומר שעמד בפנינו, וזאת לאחר שהיינו מוכנים ליתן למערערת להנות מן הספק באשר לאי ההבנה שהייתה מנת חלקה, לשיטתה, בקריאת החלטתנו מתאריך 13.04.2017. נענינו איפוא לבקשת ההבהרה הקודמת של המערערת מטעם זה ומתוך התחשבות בציבור העובדים של המערערת (שנקלעו למשבר שלא באחריותם), וכן בצרכי המשק, כפי שהוצגו לנו בנייר העמדה שהוגש לנו מטעם המשיב 2, הכל כמפורט בהחלטה.

בהחלטה אף פורט - על פי מה שנמסר לנו מטעם המשיב 2 ובהתאם לחלופה מסוימת שהציגה המערערת בגיבוי של חוות דעת מומחה מטעמה - כיצד ניתן למצוא, במסגרת תקופת הזמן שנקצבה (עד לתאריך 31.07.2017), פתרון זמני מספק הן לצרכי המשק (התעשיות והשירותים השונים, הנזקים לאמוניה) והן לתעשיות הדשנים, כל זאת עד להסדרת הדברים באופן קבוע (פתרון הקבע לא הסתייע עד כה, בין היתר, בשל מחדלי המערערת והמשרד להגנת הסביבה בעבר).

7. זה המקום להוסיף ולהעיר כי בקשת ההבהרה הנוכחית של המערערת **איננה** מתיישבת עם הודעתה מתאריך 29.05.2017 כי: "היא מתחייבת לעמוד בכל תנאי ההחלטה, ללא יוצא מן הכלל ולקיימם ככתבם וכלשונם" (הניסוח לקוח מהודעתה הנ"ל של המערערת).

כאן יש להוסיף ולהעיר כי אף היועץ המשפטי לממשלה, שהוא צדבהליך הפלילי שבפנינו - מחוייב להחלטתנו מתאריך 28.05.2017, במיוחד בשים לב לכך שבמסגרת ההחלטה קיבלנו עקרונית את עמדתו. בהקשר זה יש להדגיש שוב כי למיכל - **אין** היתר בניה (על פי קביעה משפטית חלוטה) ולפעילות המערערת **אין** לכאורה גם רישיון עסק. זאת ועוד - היתר רעלים מכוח חוק החמרים המסוכנים, התשנ"ג-1993 - אינו יכול לבוא, על פני הדברים, חלף היתר הבניה ורישיון העסק הנדרשים פה בנסיבות, ולכן לא ניתן להכשיר באמצעותו פעילות בלתי חוקית, כמבוקש על ידי המערערת.

8. בהתחשב בעמדה העדכנית של המערערת - אין איפוא עוד מקום להבאת אניות אמוניה למילוי המיכל, שכן המערערת מסרה בהודעתה מתאריך 01.06.2017 כי **לא** תעמוד בתנאים שהושתו עליה בהחלטה. יתר על כן - מסתבר כי המערערת לא עמדה גם במה שנדרש ממנה על ידי המשרד להגנת הסביבה ובית המשפט המחוזי הנכבד בהקשר להגשת תכנית לריקון מלא ומוחלט של המיכל ולהערכות לביצוע התכנית האמורה בהקדם האפשרי. לפיכך האמור בפסקה 11 להחלטה אינו רלבנטי יותר.

9. נוכח כל האמור לעיל - בקשות המערערת והמשיב 2 להבהרה נדחות. המשיב 2 ימסור עד לתאריך 15.06.2017 את ההודעה המשלימה שנתבקשה ממנו בפסקה 19 להחלטה לגבי הממצאים והמסקנות אליהם הגיעו הרשויות הרלבנטיות ביחס לחלופות שנדונו בפסקאות 17 ו-18 להחלטה, והכל מתוך הבנה שבתאריך 31.07.2017 - המיכל אמור להיות מרוקן סופית בהתאם להוראות הדין, לאחר שתקיימנה דרישות הביטחון והבטיחות בהקשר זה.

10. התיק יועלה לעיון ראש ההרכב בתאריך 15.06.2017.

ניתנה היום, י' בסיון התשע"ז (4.6.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
